

tallet mener at kunne anbefale til Ministeren, naar man ikke vil gøre Indgreb i de almindelige Regler, som allerede nu gælder for Merindkomstskatten, og et saadant Indgreb har Flertallet afgjort ikke ønsket at gøre. Men med Hensyn til saaledes at se sine Ønsker optaget i en Opregning i Betænkningen i Stedet for indført som Ændringer i Loven staar det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds ikke alene, der er flere andre Medlemmer af Udvalget — blandt andet jeg selv —, som har ladet sig nøje med at lade deres Ønsker udtale i Betænkningen netop under det samme Hensyn: at man ikke mener ved denne Supplementsskat, som Merindkomstskatten nu en Gang er, og som denne Merindkomstskat i særlig Grad er, at ville gøre Indgreb i de allerede bestaaende organiske Regler.

Det eneste Ændringsforslag, som er stillet af hele Udvalget, angaar Sammenligningsaarene. Den højtærede Finansminister har foreslaaet, at Sammenligningsaarene skubbes fremad, saaledes at Skatteaaret 1915—16 tages med, men Skatteaaret 1912—13 skydes ud, og har i Bemærkningerne i den Anledning sagt, hvad Udvalget kan tiltræde, at det ikke er billigt overfor Erhvervslivet at lægge Sammenligningsgrundlaget for langt tilbage. Imidlertid har hele Udvalget ikke kunnet være blind for, at Skatteaaret 1915—16, d. v. s. Indtægtsaaret 1914, allerede for den sidste Halvdels Vedkommende dels ligefrem havde Præg af Krigsjaar, dels var saa nær op under Krigen, at dette ikke kunde undgaa at sætte sit Præg paa Erhvervslivet. Nu er det vel nok rigtigt, at man maaske overvurderer og i det almindelige Omdømme overdriver, hvad Konjunkturindtægterne, Merindtægterne, som 1914 medførte, betød, og det er vel ogsaa rigtigt, at der til Gengæld var Stilstand, Depression i nogle Maaneder forud for Krigen og ganske sikkert i nogle Maaneder umiddelbart efter Krigens Udbrud. Men hvad det vil betyde for Skattepaalæget, er alligevel noget tvivlsomt, og i alle Tilfælde maa man sige, at den Forskydning af Merindkomstskatten fra den ene Gruppe af Skatteborgere til den anden, som Stilstanden for nogle, begyndende Konjunkturer for andre vilde medføre, ikke kan have været indenfor Merindtægtsskattens Formaal. Udvalget har drøftet flere forskellige Maader, hvorpaa man skulde kunne afhjælpe dette, hvad enten det maatte blive ubilligt overfor Skatteyderne eller ufordelagtigt for Statskassen, at Skatteaaret 1915—16, alt-

saa Indtægten for 1914, blev taget med, og man er standset ved at foreslaa, at man tager fire Sammenligningsaar og lader Skatteaarene 1913—14, 1914—15 og 1915—16 supplere med det hidtil benyttede Skatteaar 1912—13. Den højtærede Finansministers Stilling hertil er den, at han ser paa det med Betænkelighed. Den højtærede Finansminister har ikke positivt villet modsætte sig det, men dels er han betænkelig for det finansielle Resultat deraf, dels betragter han det som en meget betydelig Forøgelse af de administrative Vanskeligheder. Under Hensyn til, hvad jeg her har fremsat, og da den højtærede Finansminister dog ikke vil modsætte sig det, har Udvalget ment, at det er rettest, at dette Forsøg bliver gjort.

Ifald Tinget følger Udvalget i at tage fire Sammenligningsaar, gør jeg opmærksom paa, at der saa vil blive en hel Række Ændringer nødvendige gennem hele Lovforslaget. 3 skal rettes til 4 flere Steder; der skal indsættes forskellige Skatteaar, og der maa en Regel ind vedrørende Sammenligningen, hvor de paagældende Skatteydere ikke har været satte i Skat i alle Sammenligningsaarene. Forarbejderne dertil har jeg som Ordfører foretaget ved Henvendelser i Administrationen, der er forberedt paa, at saadanne Ændringsforslag maa stilles, ifald Folketinget vedtager de foreslaaede Ændringer, og dette vil altsaa komme frem som Forslag enten fra Ministeren eller fra Ordføreren mellem anden og tredje Behandling. De vil alle sammen blive rent formelle og nødvendige Følger af, at Ændringsforslaget her vedtages.

Jeg skal dernæst sige nogle faa Ord angaaende Skalaen for Personers Skat, for saa vidt angaar Merindkomster paa over 100,000 Kr. Det er jo store Indkomster, om hvilke man nok kan sige, at der ikke er Grund til at føle hverken særlig Medlidenhed eller særlig Skaansomhed. Ikke des mindre var det ønskeligt, om Skalaen ogsaa for saa høje Indkomster kunde vedligeholde det rationelle Præg, som det har været Formaal at give Stigningerne for Merindtægtsskatten. Princippet i Stigningen har helt igennem været dette, at den skal være glidende og ikke maa ske med Spring i Forhøjelserne, og Forhøjelsen i Beskatning fra Gang til Gang skal være større for de større Indtægter end for de mindre. Det var at foretrække, hvis det kunde ske, at dette Princip ogsaa blev fastholdt for de helt store Indtægter. Nu har den højtærede Finansminister foreslaaet, at Ska-